

Neděle 18. po sv. Trojici

J8,21-30

3.10.2021

Pozdrav:

Milost našeho Pána Jezu Krista a láska Boží budiž s námi se všemi.

Introit:

Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu.

Píseň: 6

Čtení: Fp2,6-11

Píseň: 147

Kázání: J8,21-30

Proč nám svědek Jan předkládá tyto Ježíšovy promluvy? Nestačilo by jednou říct: Tajemství Ježíšova původu a odchodu, tedy odkud přichází a kam odchází, je nesdělitelné. Je to tajemstvím a nemá cenu po tom pátrat a psát. Stačí jen věřit.

Možná, že původ Ježíšův a jeho odchod v dnešní době moc nikoho nezajímá. Jedni o Ježíšovi a jeho Božství vůbec nepřemýšlí, ani je to nevzrušuje, druzí z katecheze vědí, že Ježíš z Nazareta je zároveň Kristus.

Proč Jan tak tvrdošíjně trvá na tom, aby nás ujistil o tajemství, které jednou budeme moci spatřit tváří v tvář, jak píše apoštol Pavel?

V době Janově všechny vzrušovala zpráva o nazaretském, který všechny představy o Bohu nějak postavil na hlavu. Nejen to, vnesl do našich životů trpícího Boha, který pro člověka zajde tak daleko, že sám vymaže to, co brání přijetí Boha Izraele, Boha milosrdného a nanejvýš shovívavého.

I řekl jim opět Ježíš: Já jdu, a hledati budete mne, a v hříchu vašem zemřete. Opět mě napadne otázka, hledají lidé Boha? Hledají někoho, kdo by jim odlehčil jejich svědomím, jejich trapnostem, podlostem, jejich zbabělosti, jejich odcizenosti? Věřím, že lidé hledají. Hledají někoho, kdo by jim pomohl se zorientovat ve svém životě. Hledají toho, kdo by jim ulehčil každodenní rozhodování. Hledají toho, kdo by jim ukázal, jak mají žít.

Hledati budete mne, a v hříchu vašem zemřete. Ježíš těmto lidem, ale i nám odpovídá, že věčné hledání nestačí. Věční hledači, kteří přebíhají tu tam tu jinam, ti, kteří se zabarikádovávají ve svých představách o Bohu, naučených dogmatech, ti pravděpodobně nepochopí. Zemrou a pravdy se nikdy nedoberou.

Jistá naděje však zůstává. Ježíš jim naznačuje cestu hledání. A opět Ježíš nemluví přímo. Jeho řeč lze vyložit různým způsobem. *Kam já jdu, vy nemůžete přijít.* Co je nám, lidem, zapovězeno? Kam nemůžeme ve svém hledačství dojít? Kam až nás pustí Bůh v našem poznávání a poznání? Kam až můžeme zajít, abychom Boha poznali?

I pravili Židé: Zdali se sám zabije, že praví: Kam já jdu, vy nemůžete přijít? Chce spáchat Ježíš sebevraždu? A možná opravdu tím, jak vystupuje, tím, jak dráždí své odpůrce, možná páchá v jistém slova smyslu sebevraždu. Dobrovolně takřikajíc strká hlavu do oprátky.

Ježíš nás nezve k beznaději. Ježíš nám neříká, že náš život bude naplněn hledáním, neklidem, který nakonec skončí smrtí. Ježíš nám říká o hledání a cestě, která vede k životu.

I řekl jim: Vy z důlu jste, já s hůry jsem. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z světa tohoto. Dva neslučitelné světy. Dvě entity, které se neprotínají, ale běží vedle sebe. Jak jde tyto světy propojit? Lze, aby se někde protnuly, nebo jdou mimo nás?

Možnost protnutí, možnost ukončení hledání Ježíš vidí v tajemství nejen jeho příchodu, ale i odchodu. Do tajemství Ježíšovy existence můžeme proniknout jedině vírou. *Protož jsem řekl vám: Že zemřete v hříších svých. Nebo jestliže nebudete věřit, že já jsem, zemřete v hříších vašich.* A opět zde není plně dořečeno, v co máme věřit. Hřích je zde jasně vyznačen. Je to to, co vede k smrti. Tedy snaha člověka o emancipaci. Snaha člověka vidět Boha jako toho, který jen zakazuje a osobuje si právo nad naším životem.

Jestliže nebudete věřit, že já jsem. A opět to záhadné *já jsem*. Kdy už konečně se dozvíme podstatu toho *jsem*? Kdy konečně existenci Ježíšovu vezmeme jako tajemství zjeveného Boha?

I řekli jemu: Kdo jsi ty? I řekl jim Ježíš: To, což hned s počátku pravím vám. Většinou se ptáme, kde jsi Bože přítomen? Kde jsi, Ježíši, v tomto světě? Kde se s tebou můžeme potkat, kde naše pozemské splyne s tím tajemstvím tvé existence?

Jan tvrdošíjně trvá na svém. Nestačí Boha jen hledat. Jde o to, si položit základní otázku. Kdo je ten Nazaretský, kterému křesťané říkají Kristus?

Jan nám to vůbec v další řeči Ježíšově neulehčuje. Opět už po několikáté svědek Jan nám předkládá, čemu uvěřil. Uvěřil tajemství zjeveného Boha v Ježíši Kristu. Uvěřil tajemství skutečné existence Ježíše. Uvěřil v to, že Ježíš z Nazareta koná vůli Boha Otce v nebesích. Toho, který se představuje jako *jsem*.

A ještě něčemu věří: tajemství Ježíšova vyvýšení. Ježíšovo ukřižování není krachem. Není ani opuštěností od Boha. Bůh Ježíše neopustil ani v jeho tělesné smrti. Tajemství vítězství života nad smrtí tkví ve vyvýšení Ježíše na kříži. Tajemství sebeoběti, dobrovolného přijetí Boží vůle, pro svědka víry Jana tkví v Ježíšově Božství.

I z tohoto oddílu dýchá naděje. *Ty věci když mluvil, mnozí uvěřili v něho.* Je naděje, tajemství Ježíšova zrození i odchodu je odtajněno. Je odtajněno vírou, která vsadila na Ježíše Krista jako toho, ve kterém se zjevil samotný Bůh.

Amen.

Píseň: 284

Večeře Páně